

Üşüyorum

– AhmetÇELİK · 08 Kasım 2016

Doğduğum günden beri bu can tende bir köle
Görünce sevdalandım seherde gonca güle
Mecnun'dan ilham alıp vursam kendimi çöle
Buz tutmuş kalp kışında soğukla üşüyorum.

Olur olmaz yerlere saplanan sivri oktum
Biraz gurur kibirle aşkı gönlüme soktum
Gerçeği geç anladım ben hiç hesapta yoktum
Bağlanmış ayağımda kancayla düşüyorum.

Yürüdüğüm tüm yollar ıslak yağlı bir zemin
Gelecek inşasından nefsim oldukça emin
Bak tasdik makamıyla her nefesi bir yemin
Sinirle bu yaşımda pompayla şişiyorum.

Büyüklerim derdi ki haram lokma çiğneme
Davranışla layık ol dedene ve ninene
Dünya çoban aldatan gayrı koyma sinene
Mezarımın başında kazmayla eşiyorum.

İnanmadan sorgula sor hep kendine neden?
Mazlum zalim bilmezsen yanar kötülük eden
Seyret gassal önünde çaresizdir bu beden
Sönen taş ocağında acıyla pişiyorum.

10.03.2016

Ahmet Çelik